

467.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 19. prosince 1921,**

kterým se na základě čl. III. zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., částečně pozměňuje vládní nařízení ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n., upravující odpočivné a zaopatřovací požitky kancelářských oficiantů obého pohlaví, po případě jejich pozůstalých.

§ 1.

Ustanovení zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., vztahují se 1. lednem 1921 počínajíc i na osoby, jichž odpočivné a zaopatřovací požitky byly upraveny článkem III., odst. 1., nařízením vlády ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n. Ustanovení tohoto nařízení doznávají tím příslušné změny.

§ 2.

Pro kancelářské osoby na odpočinku zmíněné v § 1 platí tedy ustanovení čl. I. nařízení vlády ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n., a jest vyměření jejich nové výslužné v duchu ustanovení zákona ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., beze změny dosavadní procentní sazby z nové pensijní základny, kterou tvoří ve smyslu ustanovení § 4 nařízení vlády ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n., služné a 50% místního přídatku pro Prahu příslušného stupně té třídy uvedené v § 2, odst. 2. a 4., nařízení právě zmíněného, které odpovídá původní třída služebního stáří, jež byla rozhodnou pro výměru pensijních požitků dosavadních.

Byla-li však dosavadní pensijní základna určena dle § 12, posl. odstavce, stanov zaopatřovacího ústavu ve znění z roku 1902 neb 1906, pokud se týče ženských zaměstnanců dle posledního odstavce § 6, čl. III., nařízení veškerého ministerstva ze dne 15. července 1906, č. 141 ř. z., způsobem poměrným, upraví se dle téhož poměru i nová pensijní základna.

§ 3.

Pro vyměření zaopatřovacích požitků pozůstalých po mužských osobách uvedených v § 1 tohoto nařízení, tedy po zemřelých v činné službě před 1. srpnem 1919 aneb vstoupivších na odpočinek před 31. srpnem 1919, platí podle směrnice daných zákonem ze dne 3. března 1921, č. 99 Sb. z. a n., usta-

novení čl. I. nařízením vlády ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n.

Novou pensijní základnu tvoří dle předchozího § 2 pensijní základna té třídy, které odpovídá původní třída služebního stáří, jež byla anebo by byla bývala (u zemřelých v činné službě) rozhodnou pro výměru dosavadních pensijních požitků.

Za normální výslužné dle čl. I., § 4, nařízením vlády ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n., jest pokládati ono výslužné, které by bylo zemřelému náleželo, kdyby se byl ve výslužbě dožil účinnosti tohoto nařízení.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1921.

Pro jeho provedení, jež se ukládá všem ministrům, platí obdobně ustanovení nařízení vlády ze dne 15. července 1921, č. 234 Sb. z. a n.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.	Staněk v. r.
Černý v. r.	Srba v. r.
A. Novák v. r.	Tučný v. r.
Habrman v. r.	L. Novák v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Dérer v. r.,

též za ministra Dra Mičuru.

Dr. Dolanský v. r.,

též za ministra Šrámka.

468.**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 19. prosince 1921,**

jmž se prodlužuje a doplňuje nařízení ze dne 19. prosince 1919, čís. 660 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních k ochraně peněžních ústavů.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Platnost nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních k ochraně peněžních ústavů, prodlouženého a částečně pozměněného nařízením vlády ze dne 9. prosince

1920, č. 643 Sb. z. a n., prodlužuje se do 31. prosince 1922.

Článek II.

§ 1 nařízení ze dne 19. prosince 1919, č. 660 Sb. z. a n., v nynějším svém znění se zrušuje a na jeho místo nastupuje toto ustanovení:

„§ 1.

Státní správa se zmocňuje, aby u peněžních ústavů, k přijímání peněžních vkladů oprávněných, jichž finanční stav jest proto neujasněný, že tyto ústavy umístily majetkové hodnoty v cizině, anebo že nad své síly upsaly neb v zástavu přijaly rakouské neb uherské válečné půjčky, učinila buď z vlastního podnětu, neb k žádosti ústavu neb jeho věřitelů všechna opatření vhodná k ochraně zájmů ústavu i jeho věřitelů.“

Článek III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1922 a provedou je ministři vnitra, financí a spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Udržal v. r.

Černý v. r.

A. Novák v. r.

Habrman v. r.

Dr. Šrobár v. r.

L. Novák v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Staněk v. r.

Srba v. r.

Tučný v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

469.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 1. prosince 1921,

ku provedení zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 294 Sb. z. a n., jímž se mění některá ustanovení o přímých daních platných na Slovensku a v Podkarpatské Rusi a stanoví se válečná přírážka k dani důchodkové (z příjmu) za léta 1921 až 1923.

Podle zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 294 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek 1.

Prováděným zákonem snižuje se pro berní léta 1921 až 1923 daně prostá částka z 10.000 Kč na 6000 Kč a mění číselná ustanovení dosud platných zákonů.

K jednotlivým těmto změnám se uvádí:

K článku I., § 1.

K § 14 zák. čl. XXVI: 1916.

Dosavadní osvobození služebních platů do 20.000 Kč zaměstnanců v soukromých službách a služebních platů zřízenců zemské dělnické nemocenské a úrazové pojišťovny od daně z příjmu (§ 14 zák. článku XXVI: 1916) odpadá, kdežto osvobození služebních platů zaměstnanců ve veřejných službách zůstává i nadále v platnosti.

K článku I., § 2.

K § 3 zák. čl. X: 1909.

K příjmu poplatníkovu nepřipočítá se — kromě příjmu pod lit. a) tohoto paragrafu uvedeného — dále pracovní příjem, který byl získán manželkou nebo jinými příslušníky domácnosti jinde než v hospodářství (polním, lesním, ve výdělkovém podniku) poplatníkově, nepřesahuje-li celkový příjem domácnosti 15.000 Kč.

Pracovním příjmem rozumí se příjem, který spočívá na vlastní fyzické neb duševní pracovní síle osoby bez podstatného spolupůsobení jmění výdělečného, při čemž nečiní rozdíl, jde-li o práci v poměru služebním či o práci samostatnou, tedy nejen příjem ze mzdy a platů služebních, nýbrž také na př. příjem domácích a soukromých učitelů, podomních švadlen, domácích dělníků, posluhů a pod.

V obou těchto případech [lit. a) a b)] zdaní se příslušný příjem, přesahuje-li 6000 Kč, zvláště. Jestliže však příjem ten nepřevyšuje 6000 Kč, nezdaní se vůbec.

Výhoda, záležející v rozdělení příjmu z hospodářského nebo výdělkového podniku, vztahuje se pouze na druhého manžela a děti poplatníkovy, nikoli též na ostatní členy domácnosti, na př. rodiče neb vnuky poplatníkovy, a vyžaduje pravidelné a trvalé spolupráce v hospodářském nebo výdělkovém podniku. Obstarávání domácnosti aneb jen příležitostné a časově omezené vypomáhání v podniku (na př. výpomoc při pilných pracích polních, pasení dobytka dětmi školou povinnými a pod.) neopravňuje k této výhodě.

K spolupracujícím členům domácnosti, na něž připadá třetina příjmu z podniku, nesmí býti přihlíženo při poskytování snížení daně dle § 25 zák. článku X: 1909 ve znění prováděného zákona.